

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Difficultas I. De distinctione totius à partibus totius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

unionem in recto sed in obliquo, sicut lignum album, dicit albedinem non nisi in obliquo, & ita non identificantur partes etiam in adæquatè cum unionem, cum qua identificatur totum; adeoque totum dicit aliquid, quod non dicunt partes unitæ simul sumptæ, ratione cuius distinguere poterit à partibus unitis, simul sumptis. Cæterum hæc adversio illius non convincit, vel enim procedit de distinctione petibili ex modo alio significandi; quod scilicet semel in recto, semel in obliquo importetur unio, vel modalitas, & hæc distinctio petibilis ex modo alio significandi; concedi potest, sed eam sub quacunque Phrasi debet concedere Ovid. in toto comparato ad partes & unionem, eandem distinctionem, quia semper totum importat alium modum significandi; nam totum collectivè significat, partes autem & unio, sigillatim significant. Unde etiam in Theologia dicitur, non tenere baptismum in Nomine Trinitatis, quia non eodem modo significat Personas, ac cum dico in Nomine Patris, &c. Si autem sit res de distinctione petibili ex ipso objecto, illa nulla est, quia nulla est distinctio in re, inter idem in recto, & idem in obliquo significatum, & ita vinum & panis non distinguuntur à vino eodem, cum pane eodem. *His præmissis sit*

DIFFICULTAS I.

De distinctione totius à partibus totius.

DICENDUM est: *Compositum à materia & forma & unione simul sumptis collectivè, non esse distinctum realiter.* Est conclusio nostrorum contra Scotistas. Est Sententia conformis S. Thom. 4. contra Gent. cap. 81. *De humanitate, inquit, non est intelligendum, quod sit forma consurgens ex conjunctione forme ad materiam, quasi realiter sit alia ab utroque, quia cum per formam materia fiat hoc aliquid actu, illa tertia forma consurgens, non esset substantialis sed accidentalis;* Et paulò post: *humanitas ergo nihil aliud dicitur, nisi principia ipsa essentialia conjuncta, idem habet.* 2. Q. 13. Art. 1. & 1. par. Q. 77. art. 2. ad 2. & in 4. disp. 44. Q. 1. art. 4. questione 3. Sen- sit idem Aug. 7. de Trinitate Cap. 4. *Homo, inquit, nihil est aliud quam anima & corpus, intel- lige unita, ut ipse addit.* 9. de Civ. c. 3.

PROBATUR I. communiter. Totum vel includit aliquid præter materiam & formam & unionem, vel non: Si non includit. Ergo non habet rationem cuius ab illis distinguatur: Si includit: Quæro an totum distinguatur à materia, forma, unione, & illo inclusio vel non distinguatur: Si non distinguatur, nec distinguetur à

materia, forma & unione ob paritatem rationis: si distinguitur, dabis processum in infinitum.

RESPONDENT Scotistæ. Totum non distinguatur à materia, forma & unione per aliquid in se inclusum, sed per seipsum resultans, tanquam quid includens partes & unionem, adeoque in adæquatè.

CONTRA. Tum quia non solvitur argumentum propositum, illud enim ipsum resultans, vel est aliquid etiam in adæquatè, præter illa tria, vel nihil: Si nihil. Ergo non distinguitur ab illis; si est aliquid, quæro: illud totum complectens illud resultans & illa tria, vel distinguitur, vel non distinguitur, redibitque argumentum factum. Tum quia, ut urget Ovidio, hoc, quod tu dicis distinguere per seipsum, vel distinguitur per aliquid, quod non est tota sua entitas, vel distinguitur per totam suam entitatem: non per aliquid quod non sit tota sua entitas, quia nihil est in toto, quod non sit tota sua entitas, si autem totum distinguitur tota sua entitate, à materia & forma & unione, simul sumptis. Ergo distinguitur in adæquatè, quia distinguere unum ab altero in adæquatè, est distinguere per totam suam entitatem. Tum quia illud ipsum resultans, prout condistinctum, vel est nihil, vel aliquid: Si nihil, Ergo non distinguitur entitative ab illis tribus: si aliquid, Ergo prout condistinctum aliquid in se includit, contra quam assumebat Responsio.

PROBARI solet 2. Tum quia forma totius non nisi cum partibus est totum. Ergo est in composito veluti pars compositi, nam seipsa non est totum compositum, & quoniam compositum nihil habet præter partes & formam totius, quæ est per modum partis, sequitur etiam per ipsos, compositum, ab omnibus suis partibus non esse distinctum. Tum quia hæc forma totius vel est simplex vel composita; si est composita non habebit unde componatur, nam non poterit componi ex materia & forma, quia illas à se propter realem ab illis distinctionem excludit, non etiam poterit componi ex aliis partibus, quia ab his, ob paritatem rationis, distinguere etiam deberet realiter; quod si forma totius est simplex, quomodo est compositum. Tum quia illa forma totius in homine, vel est materialis, vel est spiritualis: Si est spiritualis, quomodo resultare potest etiam ex corpore, & si visio principiata cum oculo, evadit materialis, cur non & illud totum, cuius principium est etiam corpus, si autem totum illud est materiale, Ergo homo ut homo, non est rationalis, quia homo ut homo, est homo ut totum, homo autem ut totum, formam materiali constitueretur, forma autem mate-

materialis non principiat operationes ratiocinandi.

PROBATUR III. argumento negativo: quia nulla est necessitas distinctionis, ut patebit solutione argumentorum.

PROBATUR IV. Maximè attendendo ad illorum doctrinam, qui docent tertiam illam entitatem, non esse aliquid *præter hæc*. hoc est materiam & formam unitas, esse tamen *aliquid ex his*. Tum quia illa entitas, vel dicit alicuiusmodi materiam & formam unitis, vel non dicit: Si non dicit. Ergo nec dicit distinctionem; Si dicit alicuiusmodi illa tertia entitas à materia & forma unitis. Ergo dicit non esse, seu negationem materiam & formam unitarum; si dicit negationem materiam & formam unitarum: Ergo non tantum est aliquid *ex his*, sed etiam est aliquid *præter hæc*; illud scilicet quod dicit illam negationem materiam & formam unitarum. Tum quia tertia illa entitas, quæ non est aliquid *præter illa tria*, est tamen aliquid *ex illis*, vel est se solâ, totum esse hominis; vel non est, se solâ, totum esse hominis; si tertia illa entitas, est se solâ, totum esse hominis, Ergo ad esse hominis, non est requisitum essentialiter corpus & anima rationalis unita, cum esse seu essentia hominis, in sola illa tertia entitate sistat; Si autem tertia illa entitas, non est se solâ, totum esse hominis, sed etiam anima & corpus unita, sunt etiam illud esse, Ergo esse hominis, est compositum ex duobus, uno, quod est tertia illa entitas, seu totum, & aliud quod sunt partes, consequenter illud totum, *Ex his*, & erit totum ut supponitur, & non erit totum, quia ad esse hominis etiam illæ partes requiruntur. Tum quia illa tertia entitas *ex his* prout condistincta à materia & forma unitis, consequenter prout dicit negationem materiam & formam unitarum, vel includit materiam & formam unitas, vel non includit: Si non includit, quomodo illud totum, est homo, sine corpore & anima humana: si prout condistincta ab illis, adhuc illa includit, Ergo ab illis non distinguitur, quia illa non negat. Tum quia non est explicabile quid sit illa tertia entitas, dices est compositum; quæro, quid sit illud compositum præter materiam & formam, dices est quid includens, quæro, quid sit in re istud includens, dices est quid resultans *ex illis*; quæro, quid est in re, hoc resultans.

DIFFICULTAS II.

Restaurantur quadam argumenta pro conclusione.

PROBATUR V. Conclusio. Rationibus quas sibi opposuit easque solvere conatus est Pontius.

I. RATIO. Si totum comparatum ad materiam, formam & unionem esset distinctum realiter, possent ad invicem separari, totum enim, est quid absolutum.

RESPONDET Pontius: Totum, esse quid relativum, & etiam si esset absolutum, separari non posset, quia dependet essentialiter ab alio absoluto, nempe partibus & unionem, partes etiam & unio à toto separari non possunt, quia dependent à toto à posteriori: eodem modo quod agens dependet ab effectu à posteriori.

CONTRA. Tum quia si totum est relativum, vel est ita relativum, ut in toto relatio, secundum opinionem Scoti, sit distincta realiter vel indistincta: Si distincta, de illo ipso distincto & tamen toto, quæro, cur non possit separari? Si indistincta, consequenter ad principia Scotistarum non proceditur, quia hi distinguunt relationem realiter. Ergo ulterius totum formaliter acceptum, non includit materiam & formam, nam hæc sunt absoluta. Tum quia si totum ex eo est relativum, per Pontium, quia dicit ut sic formaliter unionem, quæ est respectus, quæro quare est major connexio Totius cum unionem, quam ejusdem Totius cum materia & forma? Quod si non est major connexio, cur non æquè involvet materiam & formam, quæ sunt absoluta; quod si æquè ista absoluta involvet, quomodo probabitur ex eo inseparabile esse totum, quia dicit respectum, immò si hæc tertia entitas consurgit etiam ex materia & forma, immerito dicitur ut sic formaliter dicere unionem, cum etiam dicat formaliter materiam & formam, Tum quia positâ tali dependentia totius à partibus, qualis est, agentis ut agens est, ab effectu, sequitur adhuc separabilitas totius à partibus, quamvis enim agens ut agens, ab effectu in sensu reduplicativo separari non possit, separari tamen potest in sensu materiali; & sic Pater ut Pater, dicit necessariò Filium, cum tamen hoc stat, quod separari possint. Ergo etiam quantumvis totum ut totum separari non possit à materia & forma unitis, poterit tamen totum in sensu materiali acceptum, à partibus separari. Tum quia essentialis dependentia non arguit inseparabilitatē,

† u 3

fid